

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Jany Kubenové a Mgr. Petra Šebka v právní věci navrhovatele **J.L.**, bytem, zast. Dr. Jiřím Škürkem, obecným zmocněncem, bytem Lesnická 62, 613 00 Brno, proti odpůrci: **Rada obce Pasohlávky**, Pasohlávky 1, 691 22 Pasohlávky, zast. Mgr. Žanetou Vítů, advokátkou se sídlem Sady 28.října 431, 690 02 Břeclav, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 6.4.2012, č. j. 364/2012,

t a k t o :

- I. Opatření obecné povahy - Územní opatření o stavební uzávěře Pasohlávky vydané Radou obce Pasohlávky č. 364/2012 ze dne 6.4.2012 **se z r u š u j e** dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce **j e p o v i n e n** zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy částku 5.000,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Územní opatření o stavební uzávěře Pasohlávky vydala formou opatření obecné povahy podle § 6 odst. 6 písm. c) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon), § 99 zákona č. 128/2000 Sb., zákon o obcích ve znění pozdějších předpisů za použití § 97 a následujících stavebního zákona, § 171 a následujících zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) a § 17 vyhl. č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, svým usnesením ze dne 5.4.2012 Rada obce Pasohlávky formou podle ust. § 173 správního řádu oznámenou veřejnou vyhláškou. Územní opatření o stavební uzávěře Pasohlávky (dále jen územní opatření) se týká části katastrálního území Mušov. Jedná se o jižní část pobřeží vodního díla Nové Mlýny – horní nádrž. Území, pro které platí stavební uzávěra, je vyznačeno v mapovém podkladu v měřítku 1:5000, který je přílohou územního opatření. Veřejná vyhláška byla vyvěšena dne 6.4.2012 pod

č.j. 364/2012. Podle čl. I. se stavební uzávěra týká části katastrálního území Mušov, jižní část pobřeží vodního díla Nové Mlýny – horní nádrž, které je z východu ohraničeno pozemkem p. č. KN 5289 a z jižní strany hranice pokračuje pozemkem p. č. KN 5288, 5287, 5284 a část pozemku p. č. KN 5283. Zde hranice pokračuje jižním směrem přes pozemek p. č. KN 5165 a dále pak podél východní strany pozemků p. č. KN 5164, 5172, 5175, 5177, 5179, 5181 až po hranici k.ú. Mušov. Pro veškeré pozemky směřující od této hranice směrem k vodní ploše horní Novomlýnské nádrže platí tato stavební uzávěra a území je vyznačeno v mapovém podkladu v měřítku 1:5000, který je přílohou tohoto územního opatření. Podle čl. II., se ve vymezeném území omezuje a zakazuje stavební činnost z důvodu, aby nedošlo ke ztížení či znemožnění budoucího využití území podle připravované ÚPD (včetně staveb uvedených v § 18 odst. 5 a § 188a stavebního zákona). Podle čl. III., ze stanovisek dotčených orgánů, s nimiž byl návrh územního opatření o stavební uzávěře písemně projednán dle § 98 odst. 2 stavebního zákona, nevyplynuly žádné podmínky. Podle čl. IV., se stavební uzávěra stanovuje do doby nabytí účinnosti Územního plánu Pasohlávky. Čl. V. se týká obnovení účinnosti opatření o stavební uzávěře, čl. VI. se týká vyznačení území, pro které platí stavební uzávěra a uvádí se v něm, že vzhledem ke skutečnosti, že územní opatření o stavební uzávěře se týká zvláště rozsáhlého území, je jeho součástí mapový podklad v měřítku 1:5000 s vyznačením území, pro které platí stavební uzávěra. V čl. VII. je územní opatření odůvodněno potřebou omezit stavební činnost, která by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace. Ta navrhuje na jižním okraji horní Novomlýnské nádrže podpurnou větev lokálního biokoridoru pro nadregionální biokoridor K 161 (dnes označovaný NRBK 15). V podpurném systému jsou vymezena místní biocentra a biokoridory, které jsou nedílnou součástí nadregionální úrovně ÚSES. V připravované ÚPD nejsou v ploše stavební uzávěry Pasohlávky navrženy žádné nové plochy určené k výstavbě.

Rozhodnutím o námitkách (části opatření o stavební uzávěře) včetně jejich odůvodnění se nevyhovělo. Podle odůvodnění územní opatření není právním předpisem ani rozhodnutím, změna územně plánovací dokumentace musí být ve stadiu po schválení zadání nové územně plánovací dokumentace, což vyplývá z § 97 odst. 1 stavebního zákona. V případě obce Pasohlávky je připravován nový územní plán, v současné době nacházející se ve stadiu schváleného konceptu. Zadání územního plánu, které je relevantním podkladem pro vydání územního opatření bylo řádně projednáno za účasti veřejnosti a v souladu s obecně závaznými právními předpisy, rovněž koncept územního plánu byl řádně projednán. Zpracovaná pozemková úprava byla zapracována do návrhu územního plánu. Koncept předmětného územního plánu, který je již schválen zahrnuje lokální nivní biokoridor v předmětném území a z toho důvodu bylo územní opatření o stavební uzávěře vydáno. Nivní biokoridor je označen jako podpurná větev proto, že je považován za určité doplnění stávající větve nadregionálního vodního biokoridoru, dříve označovaného K 161 (nyní NRBK 15). Šíře plánovaného lokálního nivního biokoridoru je větší než 15m. Stavební uzávěra respektuje platné Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje, které vymezují nejen vodní větev nadregionálního biokoridoru NRBK 15, ale také nivní větev tohoto nadregionálního biokoridoru, která má v předmětném území šíři 400m. Pozemky byly určeny tak, že všechny tvoří příbřežně souvislé pásmo, přičemž opatření reaguje na šíři plánovaného lokálního nivního biokoridoru a nadregionální biokoridor v předmětném území o šíři 400 m. Žádný právní předpis nestanovuje náležitosti návrhu územního opatření o stavební uzávěře, prováděcím předpisem ke stavebnímu zákonu (vyhl. č. 503/2006 Sb.) řeší náležitosti územního opatření o stavební uzávěře a způsob, jakým došlo k vymezení dotčeného území je v souladu s obecně závaznými právními předpisy a nezpůsobuje neurčitost ani nepřezkoumatelnost návrhu. Pro vydání územního opatření je postačující schválené zadání územně plánovací dokumentace. Žádná stanoviska dotčených orgánů, která by obsahovala jakékoliv námitky či požadavky, nebyla v zákonem stanovené lhůtě obci doručena.

Podle čl. X. územní opatření o stavební uzávěře nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky.

Návrhem ze dne 10.4.2012 se navrhovatel, na něhož se po částečném zpětvzetí návrhu ze dne 23.4.2012 zúžil okruh původních navrhovatelů, domáhal zrušení opatření obecné povahy – územního opatření o stavební uzávěře ze dne 6.4.2012, č.j. 364/2012, proto, že je vlastníkem nemovitosti v dotčeném katastrálním území a vydáním územního opatření se cítí být dotčen na výkon svých vlastnických práv, neboť vydanou stavební uzávěrou zasahující do již probíhajících správních řízení stavebního úřadu v Pohořelicích o povolení a umístění zemědělských staveb je ze strany odpůrce za pomoci stavební uzávěry účelově zasahováno se snahou zhatit a bez problému dokončit již povolenou stavební činnost. Návrh nového územního plánu byl znám v roce 2008, na pozemkovou úpravu v roce 2010 odpůrce nereagoval, i když měl dostatek času zásah provést dříve než nyní v čase probíhajícího správního řízení o povolení staveb. Současný koncept územního plánu nebyl řádně ve smyslu § 97 odst. 1 stavebního zákona schválen, neboť jednou z podmínek pro vydání územního opatření je existence schváleného zadání územního plánu. Koncept návrhu územního plánu byl projednán ještě před pozemkovou úpravou, po jejím dokončení s jejími závěry nebyla veřejnost seznámena. Není pravdou, že pozemková úprava byla zapracována do návrhu územního plánu celá, ale jen neúplně. Bylo povinností obce zapracovat pozemkovou úpravu a její závěry do již schváleného konceptu návrhu ÚP a zopakovat s veřejností znovu jeho projednání a doplněný koncept znovu schválit. Zadání územního plánu, jehož podkladem je opatření, bylo provedeno na základě konceptu, který až po jeho schválení doznal řadu závažných změn, které byly zčásti dodatečně do konceptu zapracovány, ale nebyla již dána možnost veřejnosti se k takto dodatečně změněnému konceptu vyjádřit. Zásah do již schváleného konceptu způsobil neplatnost již schváleného konceptu, o který se opatření o stavební uzávěře opírá. Stavební uzávěra byla vyhlášena z důvodu vytvoření podpůrné větve lokálního biokoridoru jako podporu NRBK K 161. Žádný požadavek kompetentního orgánu pro vymezení lokálního biokoridoru k zapracování do návrhu ÚP však nebyl na obec podán a obec nemá žádné kompetence biokoridory vymežovat. Dříve byl navržen biokoridor o šířce 15 m od břehové linie vodního díla jako podpora vodního NRBK K 161, který byl schválen a zakreslen do pozemkové úpravy a je všemi subjekty respektován. Obec nerespektuje tuto úpravu v návrhu územního plánu a vymýšlí si nepodložený důvod vytvářet náhradní podpůrnou větev v nesmyslné šíři jako důvod pro vyhlášení stavební uzávěry. Jihomoravský kraj biokoridor v plánu pro předmětný úsek nemá a ani ho nepožadoval zapracovat do návrhu ÚP a přesné vymezení nadregionálního biokoridoru náleží Ministerstvu životního prostředí a tuto hranici musí do návrhu územního plánu vymežit pouze autorizovaný projektant ÚSES, nikoliv projektant ÚP a s tímto vymezením musí souhlasit MŽP. Takový doklad obec nemá k dispozici, a proto nemá žádný relevantní důvod o nutnosti vyhlášovat stavební uzávěru pro umístění biokoridorů. Z pouhého srovnání mapového podkladu území stavební uzávěry s vyznačením příbřežně souvislého pásma biokoridoru v návrhu na ÚP, které vyžaduje ochranu stavební uzávěrou, je zřejmé porušení díkce zákona o přiměřenosti území při vyhlášení stavební uzávěry. Pokud se týká zajišťování šířky 400 m pro NRBK stavební uzávěrou, podle samotného mapového podkladu u pozemku navrhovatele i původních navrhovatelů je natažená šířka od břehu trojnásobně větší oproti pozemkům sousedním. Není to tedy souvislé pásmo, kdy, jak by se dalo očekávat při zajišťování pásma biokoridoru, ale účelově vybrané pozemky o nestejně délce od břehu. Navrhovatel dále namítal, že se odpůrce nevypořádal se všemi námitkami podanými v zákonné lhůtě v podání ze dne 12.3.2012. V těchto námitkách navrhovatel uvedl důvod, pro který je stavební uzávěra vyhlášena v rozporu se zákonem č. 114/1992 Sb., § 79 odst. 3 písm. a). Námitky nebyly řádně v souladu se správním řádem vyřízeny, když jejich vyřízení mělo být součástí odůvodnění opatření obecné povahy. Stavební uzávěra má omezovat nebo zakazovat v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace. Vydaná stavební uzávěra požadavky vyhlášky č. 503/2006 Sb., nenaplnuje, neboť je zřízena

zbytečně rozsáhle. Pokud má stavební uzávěra sloužit k zajištění funkčnosti biokoridoru, měla by být vymezena pouze na území, ve kterém je současně v návrhu územního plánu vyznačeno vedení biokoridoru. Vymezenou stavební uzávěrou porovnáním k návrhu ÚP je bezdůvodně blokováno 90% plochy vlastníků pozemků, u kterých lze již nyní určit, že i po schválení územního plánu tak, jak je zmapován, a pro který je stavební uzávěra vyhlášena, je její rozsah nepřiměřený. Důkazem nepřiměřenosti je mapová příloha návrhu územního plánu, v níž zakreslený průběh NRBK K 161 jednoznačně prokazuje, že důvod pro vyhlášení neexistuje. NRBK K 161 podle výkresové dokumentace je veden pouze po břehové části a v podstatě, až na několik metrů, do pozemků stěžovatelů nezasahuje. Vydaná stavební uzávěra by měla být určena termínem, aby se zabránilo nejistotě vlastníků pozemků s možností trvání stavební uzávěry opatření obecné povahy prodloužit. Je zřejmé, že odpůrce zneužil institutu územního opatření, neboť jeho vydání bylo v rozporu s účelem stanoveného v § 97 stavebního zákona. Pokud vydal územní opatření v takovém rozsahu, musel vědět, že vzhledem k mapové části návrhu nového ÚP vedení NRBK K 161 zasahuje pouze v minimální břehové šíři do pozemku navrhovatele a že stavební řízení probíhá ke stavbám, které jsou v dostatečné vzdálenosti od plánovaného biokoridoru a nemohou plánované umístění biokoridoru nějak narušit. Odpůrce svým opatřením obecné povahy omezil a zakázal stavební činnost, která znemožňuje budoucí využití vymezeného soukromého území tam, kde proto žádný důvod z hlediska veřejného zájmu nemá. Z těchto důvodů navrhovatel navrhl územní opatření o stavební uzávěře zrušit.

Odpůrce ve vyjádření uvedl, že stavební uzávěra byla vydána za splnění podmínek ust. § 97 stavebního zákona. Tvrzení navrhovatele ohledně neschválení konceptu územního plánu z důvodu, že nedošlo k jeho projednání s veřejností po změnách v důsledku pozemkových úprav není relevantní, neboť nová územně plánovací dokumentace se nachází alespoň ve stádiu zadání. Změny v důsledku pozemkových úprav byly řádně zapracované do návrhu územního plánu, nevystala potřeba jejich znovuprojednání s veřejností. V zadání územního plánu nejsou přímo řešeny požadavky na využití předmětného území pro budoucí podpůrnou větev biokoridoru, nejsou v něm přesně definovány jednotlivé kroky, které bude nový územní plán řešit. To neznemožňuje vydat na jeho základě územní opatření, pokud jsou pro to dány důvody. Podle návrhu územního plánu má být v budoucnu vytvořena podpůrná větev lokálního biokoridoru. Při úvaze, zda je zapotřebí vydat opatření o stavební uzávěře, je nutno vycházet z aktuálního stavu přípravy a za situace, kdy bylo schváleno zadání územního plánu a nebyl zpracován návrh tohoto plánu, je nutno vycházet ze zadání. Pokud návrh územního plánu obsahuje další regulativy oproti zadání, je nutno vycházet z návrhu, což ovšem neznamená, že návrh musí být vždy schválen zastupitelstvem (rozsudek NSS ze dne 20.7.2009, sp. zn. 8 Ao 1/2009-146). Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje s účinností od 17.2.2012 vytvořily v rámci územního systému ekologické stability v oblasti dolní nivy Dyje nadregionální biokoridor NRBK K 15 (K 161), který v jednom ze svých úseků se skládá z jedné větve nadregionálního biokoridoru vedoucího v ose vodních nádrží a z jedné podpůrné větve nivního biokoridoru tvořícího pobřežní pás na jižním břehu vodních nádrží. U nivního biokoridoru byla jeho hranice stanovena šířkou 400 m. V novém územním plánu odpůrce zamýšlí zpřesnit šířku nivní větve, tedy vymežit tu část území, jehož ochrana je nejvíce ohrožena v důsledku stavební činnosti různého druhu. Aby obec do doby přijetí připravovaného územního plánu zabránila neoprávněné činnosti, přistoupila k vydání stavební uzávěry. Podle ZÚR JMK je obec kompetentní zpřesnit ve své územně plánovací dokumentaci vymezení nadregionálního koridoru tak, aby se vymezený koridor nacházel v celém svém rozsahu uvnitř vymezeného koridoru ZÚR JMK. Je skutečností, že v rámci připravovaného územního plánu obec počítá s vymezením lokálního biokoridoru v rámci již stávajícího nadnárodního biokoridoru, stavební uzávěrou však odpůrce žádný biokoridor nezřídil. Pokud se týká nepřiměřenosti území vymezeného pro stavební uzávěru, odpůrce se dovolává ustanovení zákona, že k zákazu stavební činnosti nemá dojít více, než je nezbytně nutné. Stavební uzávěra byla vydána pro takové území, kde byl důvod pro obavy, že by

mohlo dojít k zásahům neslučitelným s ochranou biokoridoru. Byly vybrány pozemky, které zároveň tvoří společně celistvé souvislé pásmo, které kopíruje linii nivního biokoridoru. Odpůrce se vypořádal se všemi námitkami ze dne 5.3.2012 ve znění dodatku z 12.3.2012, což je uvedeno přímo v textu rozhodnutí o námitkách a vypořádal se s námitkami způsobem, který reaguje na všechny námitky, byť je přímo necituje nebo se k nim konkrétně nevyjadřuje. Postup při vyřizování námitek nezakládá vadu v procesu přijímání opatření o stavební uzávěře. Pro vydání územního opatření o stavební uzávěře byly splněny všechny zákonné předpoklady, a proto odpůrce navrhuje soudu, aby návrh na zrušení zamítl.

Navrhovatel v replice považuje stavební uzávěru za nepřezkoumatelnou z hlediska času a důvodu, pro které byla vyhlášena. V čl. VII. se uvádí, že v budoucím využití území podle připravované územně plánovací dokumentace se zřizuje podpůrná větev lokálního biokoridoru pro nadregionální biokoridor K 161, ovšem žádná lokální podpůrná větev v územně plánovací dokumentaci, která je v současné době již ve stadiu veřejného projednávání, není uvedena. Kompetenci biokoridory plánovat a zřizovat odpůrce podle zákona nemá a navrhovatel je toho názoru, že obec chtěla stavební uzávěrou zabránit tehdy probíhajícím správním řízením na stavebním úřadu v Pohořelicích při vydávání stavebních povolení v předmětné lokalitě, což se stejně nepodařilo. Zadání konceptu nového územního plánu bylo skutečně zastupitelstvem obce schváleno, ale dříve, než došlo k rozsáhlé pozemkové úpravě. Změny vzniklé pozemkovou úpravou zasahující do již schváleného návrhu podléhají opětovnému schválení zastupitelstvem ke kontrole veřejnosti. Odpůrce sám připouští, že provedl po schválení návrhu ÚP v něm další změny, aniž by takto upravený schválil v nové podobě. Hotový návrh nového územního plánu byl zpravován ještě před vyhlášením stavební uzávěry a na úřední desce bylo vyvěšeno oznámení o zahájení projednání tohoto návrhu ÚP zpracovatelem stavebním úřadem v Pohořelicích. Odpůrce přiznal, že krok s lokálním biokoridorem nebyl do nového územního plánu zapracován a ve fázi po vyhlášení stavební uzávěry ani dodatečně nemůže být. Nekompetentnost zřizovat biokoridory vyplývá ze zákona a obec Pasohlávky není obcí s rozšířenou působností, která má kompetenci zřizovat lokální biokoridory. Tento lokální biokoridor v šířce 15 m od břehové linie schválil MěÚ v Pohořelicích, dodnes platí a odpůrce se snaží do tohoto schváleného biokoridoru zasáhnout svým vlastním. Pásmo stavební uzávěry není vyhlášeno v přibližně stejné šířce u všech pozemků od břehu jezera, účelovost postihnout stavební uzávěrou navrhovatele a jeho nejbližší sousedy je z mapy zcela zřetelné. K námitce č. 5 ze dne 5.3.2012 se odpůrce zcela záměrně vyhnul odpovědi, poněvadž podle zákona na podané námitky z 4.3.2012 k veřejnému projednání konceptu nového územního plánu nereagoval. Vyhlášení stavební uzávěry je nedůvodné, poněvadž nemůže chránit případné budoucí znemožnění něčeho, co v návrhu ÚP není uvedeno. Důvod pro vyhlášení stavební uzávěry není splněn. Odvolání se na ZÚR JMK je matoucí, poněvadž důvod obsažený ve vyhlášece o stavební uzávěře není v ZÚR JMK uveden (má kompetenci zřizovat regionální biokoridory, nikoliv podpůrné větve lokálního významu).

S doplňující replikou ze dne 28.8.2012 navrhovatel předložil mapy předmětného území. Po pozemkové úpravě v katastrálním území Mušov je obec Pasohlávky vázána pravomocným rozhodnutím o ní. Geometrickým plánem je vyznačen průběh lokálního biokoridoru, podle kterého se řídí všechny závěry a postupy ve správních řízeních stavební úřad v Pohořelicích. Návrh nového územního plánu je ve stadiu před veřejným projednáním. Z jeho mapové přílohy navrhovatel prokazuje, že před vydáním stavební uzávěry muselo být odpůrci zřejmé, že žádná podpůrná větev nadregionálního biokoridoru není v návrhu územního plánu zakreslena, hranice biokoridoru kopíruje správně hranici vyznačenou v geometrické mapě pozemkové úpravy, a proto důvod vyhlášení stavební uzávěry je smyšlený. Stávající stav lokálního biokoridoru je respektován a hranice dodržována. Autor Zásad územního rozvoje JMK se neopírá o žádné rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, která má jako jediné zákonnou kompetenci nadregionální biokoridory umisťovat, proto také

autor územního plánu obce Pasohlávky nemohl neexistující biokoridor do plánu zakreslit. Soud ZÚR JmK zrušil, takže v současnosti jsou odkazy na něj irelevantní. Stavební uzávěra byla vyhlášena v rozporu se zákonem a už při vyhlášení nemohla plnit svůj zákonný význam, poněvadž důvod je nereálný a odpůrce o tomto postupu v rozporu se zákonem musel vědět předem.

Ze správního spisu soud zjistil, že proti návrhu územního opatření o stavební uzávěře Pasohlávky ze dne 14.2.2012, vyvěšeném téhož dne, podal navrhovatel jako jeden z namítajících námitky ze dne 5.3.2012 doručené obecnímu úřadu 6.3.2012 a ze dne 12.3.2012, doručené obecnímu úřadu 13.3.2012. V námitkách namítal, že schválení návrhu zadání nové územně plánovací dokumentace je zmatečné a neplatné, důvod, pro který má být vyhlášena stavební uzávěra ve vymezeném území v mapovém podkladu veřejné vyhlášky neexistuje, vymezení území, pro které má platit stavební uzávěra je nepřiměřené a vzhledem k jejímu územnímu vymezení účelově a nespravedlivě selektivní, v návrhu na stavební uzávěru nejsou vyjmenované pozemky podatelů dle parcelních čísel, jsou nevyřízené námitky ke konceptu nového územního plánu a vyhláška neobsahuje odkaz na stanoviska dotčených orgánů. Všechny tyto námitky namítající vyčerpávajícím způsobem skutkově a právně odůvodnili odkazem na konkrétní a daná fakta a příslušnou zákonnou úpravu. V dodatku k námitkám ze dne 12.3.2012 namítající doplňují, že na základě zpřesnění a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu schválené dne 24.2.2012 JmK, mimo jiné v kap. D.4, územní systém ekologické stability změnil pouze název původního nadregionálního biokoridoru K 161 na NRBK 15. V grafické části tohoto dokumentu nedošlo k žádné změně proti vytýčení dřívějšího NRBK 161. Ministerstvo životního prostředí prostřednictvím odboru ekologie krajiny a lesa doporučuje v souvislosti s průběhem vymezené osy NRBK K 161 (vodní) nyní NRBK 15, že má zahrnovat vodní plochu včetně pásu břehového porostu, když biokoridor je ve své vodní ose plně funkční a realizace navazujících břehových částí bude řešena po jejich přesném vymezení v příslušné územně plánovací dokumentaci. Na vodní NRBK K 15 navazuje v břehové linii v šířce 15 m lokální nivní biokoridor, který stanovila obec s rozšířenou působností. Změna i tohoto lokálního biokoridoru v jeho šíři popř. nahrazení nivním nadregionálním biokoridorem je v pravomoci MŽP, regionální biokoridor v pravomoci Krajského úřadu JmK, k němuž by mělo proběhnout nové správní řízení o změně stavu s možností vyjádřit se vlastníky dotčených pozemků, včetně schválení nového záměru nové územně plánovací dokumentace. Vodní nadregionální K 15 nelze vymezovat do prostoru i na břeh, NRBK 15 končí břehem jezera. Funkci příbřežního nivního biokoridoru zatím plní lokální biokoridor v šířce 15 m, proto není možné jako důvod pro stavební uzávěru daného prostoru uvádět a dokonce nezákonně omezovat vlastníky pozemků podpůrnou větví k vodnímu nadregionálnímu biokoridoru, poněvadž to obci nepřísluší. Obec je pouze povinna respektovat v rámci ÚSES nadřízené správní složky podle jejich pravomocí dle zákona. Obec nemá představu, a ani to ve vyhlášce neuvedla, jak širokou podpůrnou větev připravuje. Zákon vyjmenovává prostorové a funkční parametry ÚSES, o žádné podpůrné větvi nehovoří. Uvádí nadregionální biokoridor vodní a nivní, regionální biokoridor nivní, lokální biokoridor. Žádný z nich nepřísluší obci v ÚP zřizovat bez zadání kompetentní orgánů. V zásadách ÚSES JmK žádný takový pokyn pro obec Pasohlávky ke zpracování nějaké podpůrné větve do ÚP nevydal, proto je vyhlášení stavební uzávěry z tohoto důvodu nezákonné. V případě vydání by musely mít stanovené parametry šíře, o čemž se vyhláška nezmiňuje a nesmyslně zabírá nepřírozený tvar vymezení pozemků pro stavební uzávěru. Pokud by šlo o budoucí zabezpečení území pro zřízení biokoridoru v ÚP, vymezení pro stavební uzávěru by muselo pevně stanovit jeho šíři po celé břehové linii, nikoliv selektivně podle tvaru pozemku.

Krajský soud v Brně ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 4.9.2012, č. j. 66 A 1/2012-68, kterým bylo opatření obecné povahy – Územní opatření o stavební uzávěře Pasohlávky vydané Radou obce Pasohlávky č. 364/2012 ze dne 6.4.2012 zrušeno, a kterým byla odpůrci uložena povinnost zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení 5.000 Kč do třiceti dnů od

právní moci rozsudku. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17.7.2013, č. j. 3 AOs 2/2012-50 byl rozsudek Krajského soudu v Brně zrušen a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Krajský soud je ve smyslu ust. § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právním názorem v tomto rozsudku Nejvyššího správního soudu vyjádřeným.

Krajský soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy a dospěl k následujícím závěrům.

V první řadě se soud zabýval otázkou, zda měl odpůrce pravomoc vydat napadené opatření obecné povahy. Podle ust. § 98 odst. 1 stavebního zákona územní opatření o stavební uzávěře nebo územní opatření o asanaci území vydává v přenesené působnosti rada obce. V daném případě bylo opatření o stavební uzávěře vydáno Radou obce Pasohlávky, tedy orgánem obce, který byl k tomuto kroku oprávněn na základě shora citovaného ustanovení stavebního zákona v návaznosti na ust. § 171 a násl. správního řádu. Správní orgán při vydávání napadeného opatření obecné povahy rovněž nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti. Tyto skutečnosti ostatně ani nebyly mezi navrhovatelem a odpůrcem sporné.

Co se týče návrhového bodu, že v rozporu s ust. § 172 odst. 5 správního řádu není součástí odůvodnění opatření obecné povahy rozhodnutí o námitkách navrhovatelů ze dne 12.3.2012, soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v rozsudku ze dne 17.7.2013, č. j. 3 AOs 2/2012-50, uvádí, že představy o způsobu, rozsahu a míře podrobnosti při vypořádání námitek se mohou lišit, nicméně vždy je rozhodující jejich věcný rozměr, stejně jako věcný rozměr reakce na podané námitky. Soud je s ohledem na dikci námitek v porovnání s dikcí jejich vypořádání toho názoru, že jak námitky ze dne 5.3.2012, tak jejich doplnění ze dne 12.3.2012, byly co do své věcné podstaty vypořádávány v celé jejich šíři (viz str. 3 a 4 předmětného opatření o stavební uzávěře).

Pokud navrhovatel namítá, že nebyl dodržen zákonný předpoklad k vyhlášení stavební uzávěry, jelikož návrh územního plánu nebyl po pozemkové úpravě schválen zastupitelstvem a veřejně projednán, soud uvádí, že podle ust. § 97 odst. 1 stavebního zákona účinného v době vydání opatření obecné povahy bylo možné stavební uzávěru vydat, jestliže bylo schváleno zadání připravované územně plánovací dokumentace. Zpracování územního plánu od jeho zadání až po schválení je poměrně dlouhodobý dynamický proces, v jehož průběhu může docházet k větším či menším změnám v uvažovaném řešení. Pokud se navrhovatel dovolává toho, že nebyl schválen koncept či návrh územního plánu z důvodu, že nebyl projednán s veřejností, toto tvrzení není pro účely vydání stavební uzávěry relevantní, neboť podle shora uvedeného ustanovení postačí, že se územně plánovací dokumentace nachází alespoň ve stadiu schváleného zadání územního plánu.

K návrhovému bodu, v němž navrhovatel namítá nepřezkoumatelnost z důvodu, že z odůvodnění územního opatření není zřejmé, jaký byl okruh dotčených orgánů, soud uvádí, že dotčené orgány chrání veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů, přičemž soudu není zřejmé, v čem navrhovatel v postupu odpůrce spatřuje zkrácení na svých právech. Ze správního spisu nicméně vyplývá, že odpůrce postupoval v souladu s ust. § 98 odst. 2 stavebního zákona, když návrh územního opatření o stavební uzávěře písemně projednal s dotčenými orgány, které mohly do 30 dnů ode dne obdržení návrhu uplatnit svá stanoviska. Zákon neukládá povinnost do územního opatření o stavební uzávěře uvádět okruh dotčených orgánů, ale pouze podmínky vyplývající z jejich stanovisek. Ze správního spisu nevyplývá, že by odpůrci byla doručena nějaká stanoviska dotčených orgánů, která by obsahovala podmínky či námitky.

Při přezkoumání samotného územního opatření o stavební uzávěře soud dospěl k závěru, že zde chybí přezkoumatelný důvod pro jeho vydání. Jak zdůraznil Nejvyšší správní

soud ve svém rozhodnutí publikovaném pod č. 1341/2007 Sb. NSS, územní opatření o stavební uzávěře je výrazným zásahem do obecně povolené stavební činnosti. Jde o institut jistě potřebný, zejména v území, kde ještě nebyl vydán územní plán a kde je nezbytné omezit činnost jednotlivých stavebníků v zájmu budoucí koncepce rozvoje území, která by nekoordinovanou a neregulovanou výstavbou mohla být ohrožena či dokonce zmařena. Jelikož však jde stále o výjimku z pravidla, klade na ni zákon – konkrétně stavební zákon ve svém § 97 odst. 1 – poměrně přísné požadavky jak co do návaznosti na jiné územně plánovací dokumenty („pokud by [stavební činnost] mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo schváleno její zadání, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území“), tak co do obsahu („v nezbytném rozsahu“). Pokud se týká podmínky návaznosti na jiné územně plánovací dokumenty, lze konstatovat, že stavební uzávěrou se má chránit určitá hodnota konkrétně označená v připravované územně plánovací dokumentaci nebo v jiném rozhodnutí či opatření o využití území.

Podle ust. § 173 odst. 1 věty první správního řádu musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění, přičemž v rozsudku ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008 – 136, publikován pod č. 1795/2009 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud vyslovil, že „i v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu z roku 2004). Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje jeho nepřezkoumatelnost.“

Jak vyplývá z napadeného opatření obecné povahy, odpůrce vyhlášení stavební uzávěry odůvodnil potřebou omezit stavební činnost, která by mohla ztížit, nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jež navrhuje na jižním okraji horní Novomlýnské nádrže podpůrnou větev lokálního biokoridoru pro nadregionální biokoridor K 161 (dnes označovaný NRBK 15). Pokud odpůrce jako důvod vyhlášení stavební uzávěry uvedl potřebu zabránit stavební činnosti z důvodu plánované podpůrné větve lokálního biokoridoru, bylo na místě, aby toto tvrzení podložil relevantními důkazy či podklady, a to např. odkazem na konkrétní část konkrétního dokumentu (odpovídající aktuální fázi přípravy územně plánovací dokumentace – zřejmě návrhu územního plánu), z něhož tato potřeba vyplývá, tzn. z něhož vyplývá plán či příprava podpůrné větve lokálního biokoridoru pro nadregionální biokoridor NRBK 15 v předmětném území. Za dostatečné soud nepovažuje ani tvrzení odpůrce, že stavební uzávěra respektuje aktuálně platné Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje, které vymezují nejen vodní větev nadregionálního biokoridoru NRBK 15, ale také nivní větev tohoto nadregionálního biokoridoru, které v předmětném území má šíři 400 m. Ani toto tvrzení totiž nebylo podloženo relevantním důkazem (zejména odkazem na konkrétní pasáž předmětného dokumentu (Zásad územního rozvoje JmK), z něhož tvrzené vymezení nivní větve v šíři 400 m skutečně vyplývá). Soud nezpochybňuje důvod pro vydání opatření o stavební uzávěře sám o sobě, pro přezkoumatelnost opatření obecné povahy však bylo nutné, aby odpůrce svá tvrzení podložil relevantními podklady.

Soud je z uvedených důvodů toho názoru, že ze strany odpůrce nebylo prokázáno, že skutečně existuje hodnota konkrétně označená v připravované územně plánovací dokumentaci, která by odůvodňovala takový zásah do výkonu vlastnického práva navrhovatele, kterým vydání územního opatření o stavební uzávěře bezpochyby je.

Jelikož v územním opatření o stavební uzávěře nebyl prokázán samotný důvod jeho vydání, tím spíš není možné soudem přezkoumat, zda byla splněna podmínka obsahová, tj. zda stavební činnost byla omezena a zakázána pouze v nezbytném rozsahu. Soud opětovně poukazuje na nedostatečnost a nepodloženost tvrzení odpůrce, že vymezené pozemky tvoří

souvislé pásmo, které vyžaduje ochranu, přičemž opatření reaguje jednak na šíři plánovaného lokálního nivního biokoridoru a jednak nadregionální nivní biokoridor o šířce 400 m. Jelikož, jak již bylo uvedeno, se v případě stavební uzávěry jedná o výrazný zásah do výkonu vlastnického práva prostřednictvím stavební činnosti, je nutné, aby územní opatření o stavební uzávěře bylo odůvodněno natolik dostatečně, aby nevznikly pochybnosti o tom, že podmínka nezbytnosti omezení a zákazu stavební činnosti je skutečně naplněna.

Na základě shora uvedených závěrů soud územní opatření o stavební uzávěře Pasohlávky vydané formou opatření obecné povahy dne 6.4.2012, č. j. 364/2012 v souladu s ust. § 76 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to ke dni právní moci tohoto rozsudku.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Soud proto rozhodl o povinnosti odpůrce zaplatit navrhovateli na nákladech řízení částku ve výši 5.000 Kč za zaplacený soudní poplatek, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku. Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti, ve spojení s ust. § 60 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti navrhovateli žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. dubna 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová